

REISERVARING
SOCIAAL PROJECT CRECHES - ZUID-AFRIKA
14 oktober – 5 november 2006

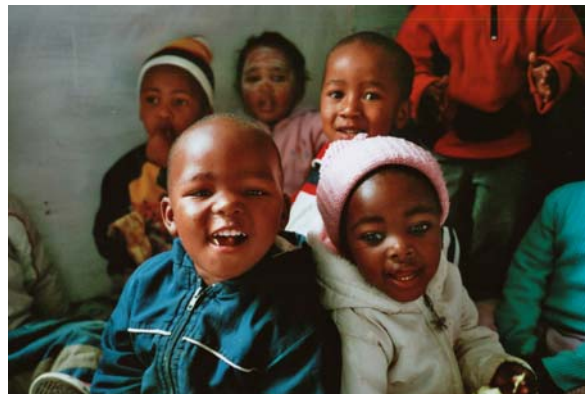
Tijdens de voorbereidingsdag op 16 september bij Commundo in Amersfoort leer ik iedereen van de groep kennen en krijg ik al meer een beeld van de reis, maar op zaterdag 14 november is het dan echt zover!

Op Schiphol ontmoet ik Hendrike, Daniëlle, Karinina en Margot weer (*Hannie vliegt alleen via Londen*) en samen reizen we naar Kaapstad. Hier worden we opgewacht door Margriet, onze reisleidster in Kaapstad, en Mario, die ons met zijn busje later ook steeds naar de crèches in de township Philipi zal brengen. In Kaapstad verblijven we in de Riverview Lodge in de wijk Observatory en moe na de lange reis val ik de 1e nacht snel in slaap.

De volgende morgen gaan we samen met Margriet naar het kantoor van SAEP en daar ontmoeten we Norton, die het High School project in de township Philipi begeleidt en Jane en Phozi, die het crècheproject doen. We krijgen eerst voorlichting over het project en gaan dan met Jane 3 crèches in Philipi bezoeken. De 1e crèche, Noncedo Educare, is al een stenen gebouwtje met kleine wc's voor de kinderen door Unilever gesponsord. De 2e crèche, Noluthando Educare, is een golfplaten gebouwtje en alle kinderen zitten opgepropt in 2 donkere lokaaltjes. Buiten is een terrein waar ze kunnen spelen en in de hoek staan emmertjes waarop de kinderen kunnen plassen en poepen. De 3e crèche, Qhama Educare is ook een golfplaten gebouwtje, maar ziet er al wel wat beter uit en hier worden we hartelijk door crècheleidster Sithelwa ontvangen en als we in het lokaaltje van de 2-3 jarigen zitten, staat er een jongetje in het gedrang, die ik oppak en bij mij op schoot zet. Grote ogen kijken mij steeds aan en dan weet ik dat ik naar dit schooltje terugwil!

Qhama Educare Centre

Mijn grote vriend Othandwayo (links)

We mogen onze voorkeur aangeven in welke crèche we willen werken en de volgende dag gaan we echt beginnen. Hannie en ik gaan samen naar Qhama Educare waar ik mijn grote vriend, Othandwayo, die gisteren bij mij op schoot zat, weer terugzie!

De kinderen zijn weer erg enthousiast ons te zien. Omdat ze Xhosa spreken, kunnen we ze niet verstaan, maar via de crècheleidsters, die wat Engels spreken, communiceren we met elkaar. Hannie helpt voornamelijk bij de groep baby's – 1 jarigen en ik houd mij bezig met de groep 2-3 jarigen of 4-6 jarigen. Bij de baby's – 1 jarigen is het vooral helpen met huilende kinderen troosten, kinderen eten geven, gezichten en handen schoonmaken en met de kinderen spelen. Met de 2-3 jarigen zing ik liedjes. Het Nederlandse liedje "klap eens in je handjes" vinden ze erg leuk, want ze doen alle bewegingen na. Ook teken ik hun handjes op meegenomen vouwblaadjes, die ze met een kleurpotlood inkleuren en deze hangen we aan de muur om hun lokaaltje wat op te vrolijken. In het Engels tellen, kunnen ze ook al goed en vinden ze leuk om te doen.

De 4-6 jarigen volgen al een soort dagschema, waarbij ze lezen, met blokken spelen en gaan tekenen, maar ook zingen ze met de hele groep en gaan ze buiten spelen. En ze hebben (*de 2-3 jarigen trouwens ook*) een snackpauze om hun meegenomen snacks (*chips, snoep, brood, fruit en/of vruchtendrank*) te nuttigen. Deze groep is al wat brutaler en als op een dag de crècheleidster van deze groep afwezig is en Hannie en ik samen de groep proberen te leiden, wordt het al snel een ongeorganiseerd geheel. Omdat je de taal niet spreekt is het moeilijk ze tot de orde te roepen of uit te leggen wat je wilt gaan doen. Maar door af en toe één van de andere crècheleiders te vragen in het Xhosa het e.e.a. aan de kinderen uit te leggen of de groep weer tot de orde te roepen, lukt het toch nog om leuke dingen met ze te doen. Vooral de meegenomen ballonnen zijn een succes!

De ballonnen zijn een succes!

Eten in de keuken van de crèche

Hannie helpt ook verschillende malen met eten koken. In grote pannen wordt voor de gehele crèche gekookt. Daarna wordt alles in plastic bakjes verdeeld en uitgedeeld aan de kinderen. Hannie en ik eten zelf ook mee. Het eten is eenvoudig maar wel lekker.

Na de lunch worden alle 2-3 jarigen en 4-6 jarigen op matjes gelegd en gaan ze slapen of wat rusten. Bij de baby's – 1 jarigen loopt alles via een ander schema omdat daar de kinderen op eigen tijden slapen. Ondertussen wordt er afgewassen, waarbij je goed moet opletten, dat je op tijd de bak met water onder de afvoer leegt, want er is geen normale afvoer in de keuken. Ook wordt alles weer opgeruimd en wordt er geveegd. En daarna is het wachten op de ouders of oudere broers/zussen, die de kinderen komen ophalen.

Na de lunch even slapen

Samen met een aantal studenten, die ook vrijwilligerswerk voor SAEP doen, schilder ik ook nog de buitenkant van de crèche. De kinderen spelen dan een dag niet buiten omdat het anders lastig verven is, maar ze kijken wel nieuwsgierig door de deur/het hek naar buiten.

We worden elke dag rond 15.00 uur uit de crèche door Mario met zijn busje opgehaald en weer naar de Riverview Lodge teruggebracht. We gaan dan afhankelijk van hoeveel tijd we hebben, omdat we rond 18.00 – 18.30 uur in de Lodge eten, de paar winkeltjes in de wijk Observatory bekijken en wat drinken, met de trein naar Kaapstad-centrum of met de taxi naar The Waterfront bij de haven waar leuke restaurantjes zijn en een grote shopping mall is.

In het weekend gaan we met de groep onder begeleiding van reisleidster Margriet en chauffeur Patrick naar Capepoint en Cape of Good Hope, waar we een schitterend uitzicht hebben. Ook gaan we walvissen spotten langs de kust bij Hermanus, waar we het geluk hebben een walvis boven het water uit te zien springen; heel indrukwekkend om te zien! En op de terugweg naar Kaapstad brengen we nog een bezoek aan Township Khayelitsha, waar we de Bed & Breakfast van Vickey gaan bekijken en in de pub met de lokale bevolking wat drinken.

De tweede week van ons vrijwilligerswerk in de crèches wordt helaas op donderdag abrupt beëindigd. Op donderdagochtend worden we door Margriet gebeld dat het voor ons niet veilig is om naar de crèches te gaan, omdat de taxichauffeurs in de townships staken en er veel onrust is en rellen zijn. We besluiten dan om naar de Tafelberg te gaan en hebben een leuke dag. Helaas is het op vrijdag nog steeds onrustig in de Townships en kunnen we geen afscheid op de crèches zelf nemen. We gaan daarom meteen naar het kantoor van SAEP voor een evaluatie van ons vrijwilligerswerk met Jane en Phози. Hier bellen we ook onze crècheleidsters om afscheid te nemen. Heel jammer dat we op deze manier afscheid moeten nemen, maar wel heel begrijpelijk dat ze onze veiligheid voorop stellen! Maar wat was het ontzettend leuk om in de crèches te werken! 's-Middags gaan we dan naar Robbeneiland en 's-avonds nemen we met een Afrikaans diner in The Waterfront afscheid van Margriet.

De volgende dag gaan we met Anita, onze reisleidster in de 3e week, en stagiaire Jochem op reis van Kaapstad naar Port Elisabeth. De 1e nacht slapen we bij Zuid-Afrikaners thuis in Melkhoutfontein. We worden hartelijk ontvangen, er wordt voor ons gekookt en we kunnen Afrikaans-Nederlands met ze spreken. Een baie mooie ervaring om hier te zijn!

Baie lekkere snoek in Melkhoutfontein

We rijden deze week door mooie landschappen en over bergpassen, gaan bij het bungee-jumpen kijken (*niemand van ons heeft de behoefte om te springen...*), bezoeken de druipsteengrotten en gaan in Oudtshoorn naar de struisvogelboerderij. Hier rijd ik op een struisvogel wat een hele aparte ervaring is! Bij Knysna bezoeken we Monkeyland, een opvangcentrum voor apen, die ook in contact staat met Stichting Aap in Almere/Nederland. Het strand in Jeffreys Bay is voor de schelpenliefhebbers een walhalla, want je vindt hier zoveel verschillende soorten schelpen op het strand!

In Seaview, het opvangcentrum voor leeuwen, waar Commundo ook een vrijwilligersproject heeft, hebben we een leuke ervaring doordat we Troy, Aggie en Toren, 3 leeuwen van 3 ½ maand oud mogen aaien. Je moet ze wel in de gaten blijven houden en niet je rug naar ze toe draaien, want het blijven natuurlijk wilde beesten, maar het is gaaf om ze te aaien!

Ook zien we leeuwjes van 3 ½ week oud; heel schattig om te zien.

De leeuwjes aaien

Avoca Cabins

De twee overnachtingen in Avoca Cabins, boven Port Elisabeth, zijn ook heel bijzonder. We slapen in nagebouwde Xhosa-huisjes van leem (*wel verstevigd met cement*) en hebben hier 's-avonds een braai, die we samen met Anita voorbereiden.

De volgende dag gaan we naar Addo Elephant Park. We rijden hier met onze eigen bus doorheen en hebben het geluk dat we veel olifanten zien en ook andere dieren, zoals o.a. Kudu's, Hartebeesten, Zebra's, Whartog zwijnen en een buffel.

's-Middags gaan we naar Schotia wildpark waar we met een 4-wheeldrive jeep in het park worden rondgereden. Hier zien we Wildebeesten, Zebra's, Hartebeesten, Giraffen, Springbokken, Gemsbokken, Impala's, de neushoorn en leeuwen. Zoveel verschillende wilde dieren op een dag zien is echt helemaal te gek.

De olifanten in Addo Elephant Park

Springbokken en een Zebra in Schotia Wildpark

Met deze indrukken gaan we de volgende dag naar onze eindbestemming Port Elisabeth, waar we wat rondkijken en met een diner 's-avonds officieel afscheid van Anita nemen. De volgende dag brengt ze ons naar het vliegveld waar we na een fantastische reis weer naar Nederland vliegen.

Op deze manier Zuid-Afrika beleven en het leven in de townships leren kennen met zo'n leuke groep en leuke reisleidsters (*Hendrike, Daniëlle, Karinina, Margot, Hannie en Margriet, Anita en Jochem bedankt!*), is echt een onvergetelijke ervaring!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Marja Wander